

maalet bliver ganske simpelt dette, om man vil tage disse mange Ulemper med i Købet for at opnaa den større Sikkerhed, som Forslaget paa visse Omraader giver.

Nu kan det ikke nægtes, at der er adskillige Punkter, som ogsaa jeg for mit Vedkommende finder berettigede, i dette Forslag, og som de senere Aar har givet os god Lære for bedre at forstaa, nemlig dem, der angaar Bankdirektørernes personlige Forhold til Banken og til Bankens Midler. Naar man opstiller den gamle Grundsætning, som har været gældende i Bankpolitik gennem mange Aar, den, som jeg før pegede paa: det personlige Tillidsforhold, saa forudsætter det jo en vis Bevægelsesfrihed for Bankdirektørerne overfor de finansielle Dispositioner, og den tror jeg ikke, vi gør vel i at beskære alt for meget, men hvad jeg tror er en absolut Nødvendighed, er, at der kommer en meget stærk Begrænsning af Bankdirektørernes personlige Transaktioner, og her har man, synes jeg, i Aarenes Løb lært saa meget, at vi meget nemt vil kunne enes om at gennemføre skarpe Foranstaltninger paa dette Omrade, og jeg haaber da, at vi ogsaa vil kunne enes om lempeligere Foranstaltninger paa de andre Omraader.

Jeg vil gerne sige til Slutning, at jeg har altid ment, at Bankerne ikke skulde byde den Sikkerhed, som Sparekasserne byder. Det, de først og fremmest skulde være, var en Løftestang for Erhvervslivet, og det forekommer mig, at adskillige af dette Forslags Bestemmelser, hvis de gennemføres, i væsentlig Grad vil forkorte denne Løftestang. Jeg haaber, at vi kan naa til en Banklov, og jeg er fuldstændig enig med den højtærede Minister og de Talere, der har talt om, at det var ønskeligt at faa en saadan Banklov i Vinter, men jeg vil haabe, det maa lykkes os at skære de Udvækster bort, som endnu findes i Forslaget, der foreligger, og faa en Banklov, der mere tilfredsstillende Erhvervslivets Krav.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Zahle har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: I al Almindelighed kan, hvad der forhandles i Udvalg, ikke være Genstand for Diskussion her i Salen, men naar det ærede Medlem, som nu talte, refererede fra Udvalget, at der havde været en saadan dyb principiel Uoverensstemmelse, at der slet ikke var Udsigt til, at Forslaget kunde blive fremmet og vedtaget, maa jeg dog som Formand for det Udvalg, der var

nedsat i Fjor, have Lov til at oplyse, at dette er det stik modsatte af, hvad der i Virkeligheden var Tilfældet. Vi sluttede vort Arbejde i Udvalget i fuld Enighed om, at naar vi blot kunde vinde Tid, var der den største Udsigt til, at vi alle kunde enes om selve Sagen. Derfor foretog vi os ikke noget endeligt i Udvalget i Fjor, men opfordrede til, at Forslaget maatte blive genforelagt i denne Samling, idet vi saa mente, at naar det samme Udvalg blev nedsat af dette høje Ting, vilde man der efter al Sandsynlighed kunne opnaa Enstemmighed om en Affattelse af dette Lovforslag.

Elgaard: Jeg skal fatte mig meget kort. Jeg vil overfor den højtærede Erhvervsminister erkende, at der paa ikke uvæsentlige Punkter er taget Hensyn til de Ønsker, der er fremsat sidste Aar, bl. a. ogsaa fra Venstre. Men der er et enkelt Punkt, en enkelt Paragraf, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om, idet jeg knap nok følte mig repræsenteret ved de Udtalelser, der fremsattes af den ærede Ordfører for Venstre. Det er § 21, der omhandler Krisefonden. Ved første Behandling af Bankloven i Fjor gav jeg Udtryk for de Betænkeligheder, jeg nærede ved Opretelsen af en saadan Fond, og disse Betænkeligheder er ikke blevet mindre siden da. Jeg anser en saadan Fond for uheldig af forskellige Grunde, for det første, fordi den under Vanskeligheder for Bankerne neppe vil være i Besiddelse af de fornødne Midler til at løse de Opgaver, der maatte stilles til den, og for det andet vil det, naar Bankerne skal bidrage til en saadan Fond, let gaa saadan, at de mest forsigtige kommer til at bøde for de mindre forsigtige Bankledelser, og endelig for det tredje, fordi en saadan Krisefond skaber en Trykfølelse hos Indskyderne, som i givet Tilfælde kan føre til Skuffelse; og derfor vil jeg udtale det Ønske, at den Imødekommenhed, som den højtærede Erhvervsminister virkelig har vist paa forskellige Omraader, ogsaa maatte fortsættes under det kommende Udvalgsarbejde med Hensyn til denne § 21, saa vi kunde enes om at lade denne Paragraf i hvert Fald paa det nuværende Tidspunkt forsvinde.

Hans Nielsen: Den Forhandling, der har fundet Sted, giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg har med Tilfredshed hørt det ærede Medlem Hr. Sven bekræfte Rigtigheden af, hvad der staar i den Beretning, som blev ud-